

Tikronesedler der er i Posen, hvor mange Enkronesedler, 25-Ører og 1-Ører der er. Der skal Mandskab til at tælle disse Penge ind i Poserne og ud af dem igen. De danske Statsbaner kender nemlig ikke en saa lille praktisk Ting som en Check. Hvad om man bar sig ad som i Sverige, hvor Stationerne sender deres Penge en eller to Gange om Ugen og i øvrigt daglig indsætter det indkomne Beløb i den nærmeste Bank? Det kunde finde Sted her i Danmark paa de mange Steder, hvor der er en Bank eller en Bankfilial: og hvor der ikke var en Bankfilial i Nærheden af Stationen, kunde man sende Beløbet ind til den nærmeste Hovedstation. Det er klart, at der paa Grund af denne forældede Indbetalingsmaade gaar en Masse Tid til Spilde, og der kræves mere Personale, end der behøves. Et lignende Kineseri støder man paa, naar det drejer sig om Statsbanernes Udbetalinger. Ca. en halv Mil fra Lejre Station gaar der et Arbejderhold paa 25 Mand og graver til en Viadukt — det er et Arbejde, som vil vare et Aarstid. Arbejderne tjener 2 Kr. 03 Øre i Timen, idet Timelønnen efter Tariffen er 1 Kr. 63 Øre + 40 Øre i Akkordafsnitstillæg. Det er et System, der er indført i Sommer, og som gaar ud paa, at enhver Jordarbejder har Krav paa Akkord, og ifald Akkord nægtes ham, har han Krav paa et Akkordafsnitstillæg paa 40 Øre. Disse 25 Arbejdere ved Lejre lægger hver Torsdag Aften en Time før Fyraften deres Hakke, deres Skovl og deres Spade og begiver sig i Procession ind til Lejre Station for hver især at faa udleveret aftalte Penge af Stationsforstanderen. Denne Udbetaling, som i sig selv vilde være gjort paa et Øjeblik, koster Statsbanerne 25×2 Kr. 03 Øre, d. v. s. 50 Kr. 75 Øre om Ugen. Det er blevet meddelt mig, at rette vedkommende har gjort opmærksom paa dette taabelige Forhold. Der var ikke noget mere rimeligt end enten at sende en Mand fra Stationen ud med Beløbet til samtlige Arbejdere eller at lade en enkelt Arbejder gaa ind efter det samlede Beløb; men det gør man ikke. Man lader Arbejderne marchere i samlet Kolonne ind for at hæve deres Penge. Befolkningen, som ser denne Procession hver Torsdag drage til Lejre Station, forarges, fordi den tror, at det er Arbejderne, som tiltager sig en saadan Fritime, men det er det ikke, det er Systemet indenfor Statsbanerne, der siger, at Pengene skal udbetales enten af en Overbanemester eller ogsaa paa en Station. Dette System koster en meningsløs Bunke Penge. For de 25 Mand, jeg omtalte, bliver det altsaa 50 Kr. om

Ugen eller 2 600 Kr. om Aaret — alene for at faa udbetalt Lønnen til dem! Men det er jo ikke 25 Mand, det er formentlig Tusinder af Arbejdere, der gaar langs Skin-nerne, og overfor hvilke det samme penge-spildende System anvendes. Det er forstaaeligt, at Befolkningen, som ser, hvorledes Statens Penge siver ud til Unytte, faar ringe Tanker om dansk Administration. I Befolkningens Bevidsthed staar de danske Statsbaner som en Administrations-Jungle, uigennemtrængelig, uudgrundelig, hemmelighedsfuld, og jeg kunde fristes til, for at blive i Billedet, at sige grufuld. Jeg henleder den højtærede Minister for offentlige Arbejders Opmærksomhed paa disse Forhold. Den højtærede Minister har allerede i den Tid, han har haft sit Embede, paa adskillige Omraader vist, at han kan skride ind med en kraftig Haand overfor gammel Slendrian, og adskillige af de Forhold, jeg her har peget paa, vil muligvis kunne rettes administrativt, inden den nedsatte Kommission har endt sit Arbejde. Man kunde maaske saaledes allerede nu foranledige, at Telefonen i højere Grad, end Tilfældet er, tages i Brug, naar det drejer sig om at melde Adressaten Ankomsten af en Vognladning. Dette sker mange Steder skriftligt, paa Landstationer paa den Maade, at man sender et Brev ud med Landposten. Der spildes derved en Dag, hvor Jernbanevognen staar til ingen Nytte. Det vilde hjælpe noget paa Vognmangelen, om Stationerne altid, naar det kunde ske, varslede Ankomsten pr. Telefon — de Mennesker, som faar Vognladningsgods, har jo saa godt som altid Telefon. Jeg henleder, som sagt, Ministerens Opmærksomhed paa disse Forhold og beder ham overveje de Ting, jeg har anket over, og at rette de Skævheder, som kan rettes straks, og i øvrigt have sin Opmærksomhed henvendt paa Resten, naar han faar Materialet fra den nedsatte Kommission.

Det er mig bekendt, at Ministeren for offentlige Arbejder allerede har foranlediget iværksat en effektiv Kontrol med den Anvendelse af Overarbejdssystemet, som har taget Fart efter Indførelsen af 8 Timers Dagen i Statens Virksomhed, en Anvendelse, som paa Grund af uheldige Dispositioner fra adskillige Stationers Side har kostet overordentlig mange Penge. Det er mig bekendt, at nu har Statsbanerne Ordre til at økonomisere med Overarbejde, og der er etableret en effektiv Kontrol med Arbejdslisterne. Om, hvor meningsløse Forhold, man indtil for nylig har haft med Hensyn til Betaling for Overarbejde, er der fra paalidelig Side fortalt mig følgende Eks-